

Aczél Géza

(szino)lira torzósótár

állásfoglalás

*bandukolsz gyanútlan az utcán s azok közül kikkel
régóta egy levegőt szívosz némelyik jobbra a másik népség
balra ránt megiszod velük kellemesen fölhabzó sörödet
merész vélemények is mocorognak tudatod legmélyén ám
legtöbbször csalódottan néznek szemből mert nem eléggé
markáns és kirekesztő az állásfoglalás melyet nagyobb
összefüggésekbe igyekszel tenni ahhoz persze nem vagy
túlzottan zseni hogy mindkét irányba hengerelj bár ahogy a
nemrég elhunyt garabonciás barátom mondta ha csak nincs
vándorló szíve az ember élte motorja valahol a bal féltéken
delel és ott is akad el dobogása ahogy a világ dolgaira már
nem felel zsigereibe zárva a letaszítottat a szegényt utálva
persze minden pártos legényt no rendben egyenlőség
nevében a nőiséget is kiket az olcsó karrier áldozat nélkül
felhevít hogy fölülhessenek a jólét magasába s taszítanak
állandó blamázsba az ellent ha csak egyet is szellent holott
ő is csak egy biológiai lény s keveredik benne a bűn és az
erény ezt a két fogalmat együtt valahonnan loptam s eleve
nem felelhetek meg a morális posztnak ami a bipolaritáson
rám méretett ettől néha szenvedek*

álláshely

*mai napig nem tudom mi a jó egykor ha státust kapott
a gyanús gondviseléstől némely kábult halandó s beült
hivatali székébe vagy munkapadok mögül tört az élre ha
nem akarta kizavarni az oroszokat vezető despotáknak sem
szövegelt keresztbe sokat vagy a munkaideje végeztével
kemény melóval s életlen késsel nem feszegette a házi
kasszát már nem fújhatta el őt a passzát helyéről esett a*

csekélyke nyugdíjába hol minél inkább mozgalmi volt társas légszomját húzósz szesszel siettette halálba sírjához pedig jó esetben kimasírozott a honvédség a párt a népfrontos érzékenységgel meg a tanács nehezen összekaparva búcsúzáskor sűrű érdemeit amelyben mindig a hűség dominált aztán az ezt is megoldottuk élményével a tömeg hazaballagott majd korszerű kihívás érkezett a nyáj felé melyben az álláshely bizonyossága már nincsen ott elvekben tiszta érvék szerint a tehetség töri a karrier útját csak mikor meglátod az új világban is a töméntelen bambát és már a modern ideológia mentén zabráló tolvajokat kétségeid támadnak a létezésünk merre halad és tudatunknak marad-e eleganciája ha emelt szinten az önkény végleg megalázza

állásközvetítő

a nagy világézés már csak azért is bonyolult mert miközben ebben a romboló demokráciában a munkanélküliség egyre nő és sokasodik a hajléktalan szegény akiben motiválatlanul fogyl el a remény és persze lazul ki az utolsó erény mivel a morálnak nincsen bizton befutható terepe egyszóval érzékeny emberünkben a részvét hiába tetten érhető biológiai játéktérében halvány fogalomként fakul az állásközvetítő miként a bölcsődei helyek vagy a potencianövelések valós problematikája és lelkében gátlástalanul törekszik előbbre a mindennapi löre áremelkedésének netán a nyugdíjazások vásárló erejének süllyedő aránya és amikor ezt zaklatottabb jószolgálati pillanataiban számon kéri riadtan döbben rá saját őszinte humánumban is egyre több a prézli a száználmas önzés a gyatra politikusok csótlátása s mielőtt értékesnek vélt álmai kibomlanának az önvádtól és a csalódástól megágyaz lelkében a múlással boltozott magánynak ahol végtelen orvosi stresszek a személyre szabott félelem mániái s a halál közelségének spirituszba mártott tüzei lebegnek takarva örök indiákat amelyekért egykor lelkünk fáradt hogy legyen világosság